

การพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย

Development of Musical Creative Skill of Student Teachers in Early Childhood Education through Teaching Ukulele based on Kodaly's Approach

ธราเทพ เตมีรักษ์¹ และวราพร อัครโสภณชัย²

Tharathep Tameruk¹ and Waraporn Atsawasoponchai²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร^{1,2}

Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University^{1,2}

Corresponding author, Email: T0824554953@gmail.com¹, Waraporn.at@snru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย การดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการสอนตามแนวคิดของโคดาย กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญสำหรับประเมินคุณภาพด้านความสอดคล้องของกิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย มีค่าความเหมาะสมทุกกิจกรรมอยู่ระดับมากที่สุด และแบบวัดทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย ซึ่งเป็นแบบวัดการปฏิบัติดนตรี 15 ข้อ มีคะแนนรวม 75 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.83 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ด้วยสถิติการทดสอบค่าทีที่ระดับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่สัมพันธ์กัน (Paired two sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 14 กิจกรรม ได้แก่ 1. หน่วยความรู้พื้นฐาน ประกอบด้วย 3 กิจกรรม 2. หน่วยเสียงและคอร์ด ประกอบด้วย 3 กิจกรรม 3. หน่วยการร้องและการบรรเลง ประกอบด้วย 5 กิจกรรม และ 4. หน่วยการสร้างสรรค์บทเพลงและการบันทึกโน้ต ประกอบด้วย 3 กิจกรรม มีค่าความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ระดับมากที่สุด ใช้เวลาหน่วยละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ทุกหน่วยการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้น คือ ขั้นนำ ขั้นบรรยาย ขั้นปฏิบัติ และขั้นสะท้อนผล 2) คะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีของนักศึกษาครูปฐมวัย หลังการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนากิจกรรมการสอน, อูคูเลเล่, ทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรี, นักศึกษาครูปฐมวัย, หลักการสอนดนตรีแบบโคดาย

ABSTRACT

This study aims 1) to develop ukulele teaching based on Kodaly's approach to enhance musical creative skill of student teacher in Early Childhood Education and 2) to study the effect of implementing the teaching approach in classroom. The study is divided into two phases; First, develop teaching activities based on Kodaly's concept which involved with interview 5 experts on Ukulele teaching approaches and evaluate its Items-Objective Congruence; Second, study the effect of implementing the teaching activities in classroom which the samples were 30 second year student majoring in early childhood education, studying in the academic year of 2022. The samples were selected using purposive sampling. The instruments were the Ukulele teaching activities, received IOC at the highest level, and a musical creative skill questionnaire which contained 15 questions with a total of 75 scores, having the IOC between 0.60-1.00, the discrimination between 0.33-0.83 and the reliability 0.84, using the program to analyze the paired two sample t-test.

The results showed that: 1) The Ukulele teaching activities based on Kodaly's concept consists of four units, 14 activities: 1. the basic knowledge unit contains 3 activities, 2. the vocal and chord unit contains 3 activities, 3. the vocal and instrumental unit contains 5 activities, and 4. the music creation and recording unit contains 3 activities, which the contents received its IOC at the highest level. Each unit takes up to 4 hours of teaching, 16 hours in total. All units consist of four learning steps: leading, narrative, practical, and reflective. 2) After implementing the teaching activities in classroom, it revealed that the musical creative skill scores of the student teachers were statistically significantly higher than before at the .01 level.

Keyword: Teaching Approach, Ukulele, Musical Creative Skill, Early Childhood Education Student Teacher, Kodaly Approach

บทนำ

โลกแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นความท้าทายของมนุษย์ในการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมนุษย์ต้องการการพัฒนาอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่จะช่วยพัฒนาสังคม ระบบการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 ตามเป้าประสงค์การพัฒนาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ลดความเหลื่อมล้ำ (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2562) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจากเป้าประสงค์ดังกล่าว มุ่งเน้นให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาสามารถสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเป็นการพัฒนาประเทศได้

ในการพัฒนาผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคือบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะต้องมีความรู้ความสามารถในการสอน ประกอบกับมีจิตวิทยาการสอนและมีความคิดสร้างสรรค์เป็นสำคัญ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูในระดับปฐมวัย ซึ่งเป็นผู้สอนในระดับเด็กอายุ 3-6 ปีบริบูรณ์ ซึ่งต้องเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ผ่าน 6 กิจกรรมหลักประจำวัน ได้แก่ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเล่นตามมุม กิจกรรมเล่นกลางแจ้ง กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ซึ่งครูจำเป็นที่จะต้องเข้าใจและสามารถที่จะสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ ให้ได้

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยของผู้วิจัยและการวัดผลความสามารถในรายวิชาการจัดประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์สำหรับ

เด็กปฐมวัยในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในหลายภาคการศึกษา กลับพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยขาดความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กล่าวคือ นักศึกษาไม่สามารถร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี หรือแต่งเพลงเด็กที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ได้ ซึ่งสิ่งสำคัญที่นักศึกษาปฐมวัยควรมีคือ ทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรี เพื่อนำมาใช้สร้างสรรค์บทเพลงสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งการสอนทั่วไปทำให้นักศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีได้ยาก และยังขาดทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีและการสร้างสรรค์ทางดนตรี ซึ่งควรเป็นคุณสมบัติสำคัญของครูปฐมวัยอีกด้วย

ทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรี เป็นความสามารถในการคิดค้น ต่อเติม ประยุกต์ ดัดแปลง บทเพลงต่าง ๆ หรือเป็นการแต่งบทเพลงขึ้นใหม่โดยใช้ความรู้พื้นฐานทางดนตรี ประกอบด้วย เสียง จังหวะ ทำนอง สัญลักษณ์ทางดนตรี การร้อง การบรรเลงเครื่องดนตรี และการประสมประสาน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์หัตถ์ปัจจัยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการแต่งจังหวะและทำนอง 2) ด้านการแต่งเนื้อร้อง และ 3) ด้านการนำเสนอบทเพลงสร้างสรรค์ (ภัทรภรณ์ อุไรบุรุษ และคณะ, 2565; อัครเดช ลือนาม และสังขธรรม พรทวีกุล, 2565; อุทัย ศาสตรา, 2561; ธราเทพ เตมีรักษ์, 2560) ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ด้านนี้ เมื่อพัฒนาแล้วจะทำให้ทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีได้รับการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ซึ่งควรมีรูปแบบเฉพาะในการพัฒนา ซึ่งในการพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรีผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้เครื่องดนตรีเพื่อพัฒนา จากการศึกษาและประสบการณ์พบว่า เครื่องดนตรีที่เหมาะสมที่จะใช้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ทางดนตรี คือ อูกูเลเล่ (Ukulele)

อูกูเลเล่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะคล้ายกีตาร์แต่มีขนาดเล็กกว่า มีสายทั้งหมด 4 สาย มีเสียงที่ไพเราะ บรรเลงง่าย ไม่ซับซ้อน ใช้เพียงการฝึกกระดบเบื้องต้นก็สามารถที่จะบรรเลงเครื่องดนตรีชนิดนี้ได้ดี และมีราคาตั้งแต่หลักร้อยไปจนถึงหลักหมื่น ซึ่งครูปฐมวัยสามารถจัดหาเป็นสื่อช่วยในการจัดประสบการณ์กิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย (ธราเทพ เตมีรักษ์, 2560) จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องดนตรีชนิดนี้ในการพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรี ซึ่งมีหลักในการสอนโดยใช้หลักการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดา

การสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดายซมีจุดเด่นคือ การสอนดนตรีจากง่ายไปยาก เน้นการเรียนรู้ดนตรีโดยเริ่มต้นจากการฝึกการฟังและการร้องเพลงเป็นหลัก ใช้โน้ตระบบ ซอล-ฟา ซึ่งผลของการสอนเชื่อว่าจะทำให้ผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ทางดนตรีและเกิดเป็นอัจฉริยะทางดนตรีได้ (ธราเทพ เตมีรักษ์, 2560) โคดายเน้นการฝึกให้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องระดับเสียง และจังหวะของทำนองอย่างสม่ำเสมอ วิธีการหนึ่งคือการฝึกให้ผู้เรียนได้ยินเสียงทำนองในความคิด คือการให้ผู้เรียนร้องเพลง และให้หยุดร้องแต่ให้ร้องในใจเป็นระยะๆ สลับกันไปตามสัญญาณที่ผู้สอนกำหนดให้ ทำให้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเสียงทั้งในความคิดและสามารถร้องได้ด้วย นอกจากนี้ยังเน้นให้จดจำเกี่ยวกับระดับเสียง และบทเพลงที่เรียนไปด้วยเสมอ เช่นครูอาจจะทำสัญญาณมือในวรรคต้นของเพลงใดเพลงหนึ่งที่เรียนไป และให้ผู้เรียนตอบว่าเพลงอะไร หรืออาจจะตอบจังหวะของทำนองเพลงหนึ่ง และให้ผู้เรียนตอบว่าเป็นจังหวะของทำนองเพลงอะไร หรืออาจจะฮัมทำนองเพลงตอนใดตอนหนึ่งของเพลงหนึ่ง และให้ผู้เรียนตอบชื่อเพลง (อัครเดช ลือนาม และสังธรรม พรทวีกุล, 2565) ซึ่งนำไปสู่พื้นฐานในการสร้างสรรค์ทางดนตรี การจะสร้างสรรค์ทางดนตรีให้นักศึกษาจำเป็นต้องมีพื้นฐานของการอ่าน การเขียน การร้องและการบรรเลงตัวโน้ต ซึ่งตรงกับแนวคิดการสอนดนตรีรูปแบบของโคดาย ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าการสอนตามแนวคิดของโคดายโดยใช้คู่มือเล่มประกอบในส่วนของการบรรเลงจะช่วยให้นักศึกษาเกิดการสร้างสรรค์ทางดนตรีขึ้นได้ ซึ่งจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับครูปทุมวัย

จากที่นำเสนอความเป็นมาทั้งหมดจะเห็นว่าทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีมีความสำคัญต่อนักศึกษาที่จะเป็นครูปทุมวัยในอนาคต ซึ่งจะสามารถใช้ประโยชน์ในทางการศึกษาปทุมวัยได้เป็นอย่างดี สามารถสร้างเพลงสำหรับเด็กปทุมวัยเพื่อใช้ในหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการสอนอคูเลเล่เพื่อเสริมสร้างการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปทุมวัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

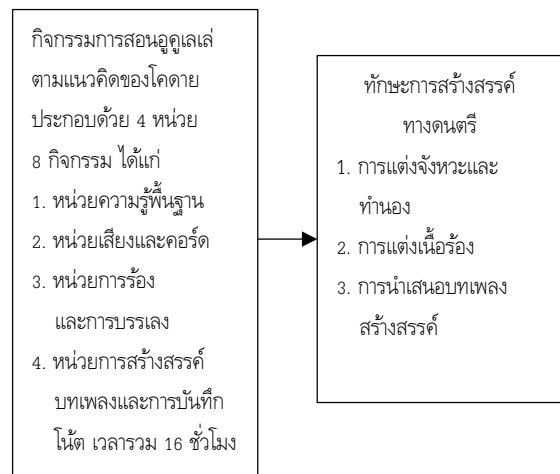
1. พัฒนากิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปทุมวัย

2. ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปทุมวัย

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีของนักศึกษาครูปทุมวัยหลังการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ซึ่งมีรายละเอียดตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปทุมวัย

การดำเนินงานวิจัยในระยะนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ในการออกแบบกิจกรรมการสอนหลักการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาย การเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับผู้เรียน เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดโคดาย จากนั้นนำกิจกรรมการสอนที่ออกแบบไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของกิจกรรมและการพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรีของนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์การเลือกตามคุณสมบัติ ได้แก่ ต้องเป็นผู้สอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปฐมวัย ต้องมีประสบการณ์การสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี ต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือมีผลงานทางด้านการสอน หรือดนตรีเด็กปฐมวัย ต้องสามารถให้ข้อมูล และประเมินรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับดนตรีสำหรับนักศึกษาได้

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษารูปแบบและองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ทางดนตรี จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือการวิจัยโดยผู้วิจัยทำการศึกษาองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ทางดนตรีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้แนวทางจึงสร้างคำถามแบบกึ่งมีโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปออกมาเป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ทางดนตรี จากนั้นกำหนดเป็นประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ที่สำคัญ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) องค์ประกอบของการสร้างสรรค์ทางดนตรี 2) การวัดประเมินการสร้างสรรคทางดนตรี 3) การออกแบบกิจกรรมประกอบเครื่องดนตรีเพื่อพัฒนาการสร้างสรรค

2. แบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหา 3) กิจกรรม 4) การวัดประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อด่วนขอสัมภาษณ์แบบออนไลน์ เมื่อถึงวันเวลาที่นัดหมาย ทำการสัมภาษณ์ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ร่วมกับข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นร่างกิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย และร่างแบบสอบถามเพื่อวัดการสร้างสรรคทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย นำรูปแบบและแบบสอบถามเพื่อวัดทักษะที่ร่างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเดิม ประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของรูปแบบอีกครั้ง นำผลการประเมิน

และคำแนะนำมาปรับปรุง ตามคำแนะนำ นำรูปแบบและแบบวัดที่สร้างขึ้น ทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีบริบทคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงและจัดทำเป็นรูปแบบการสอนและแบบวัดฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้ได้องค์ประกอบการสร้างสรรคทางดนตรี เพื่อนำไปออกแบบกิจกรรม ส่วนการประเมินคุณภาพของกิจกรรมการสอน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ค่าแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ด้วยค่าเฉลี่ย

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรคทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (pre experimental design) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการจัดประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์ไทย สำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน

ตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีนักศึกษาสมัครใจเข้าร่วมการเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 30 คน ส่วนนักศึกษา 4 คน ที่ไม่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองผู้วิจัยใช้วิธีการสอนอ่าน-เขียนโน้ตดนตรีแบบปกติ และใช้เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในการสอน เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในคำอธิบายรายวิชาระบุว่า นักศึกษาต้องเลือกปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างใดก็ได้ 1 ชิ้น เพื่อแต่งเพลงเด็กอย่างง่ายได้ แต่นักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องดนตรีอูคูเลเล่ 30 คน ผู้วิจัยจึงเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

1. กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครู ปฐมวัย พัฒนาขึ้นโดยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีในการพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษา จากนั้นผู้วิจัยร่างออกแบบกิจกรรมได้ 4 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 14 กิจกรรม จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา มีค่าความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ทุกหน่วย และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เช่น ความเหมาะสมในการใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น การประเมินการประพันธ์เพลง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน นำข้อมูลมาปรับปรุงกิจกรรมที่มีความซับซ้อนให้เหมาะสมและจัดทำเป็นกิจกรรมการสอนฉบับสมบูรณ์

2. แบบวัดการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครู ปฐมวัย เป็นแบบประเมินความสามารถการปฏิบัติดนตรี ผู้วิจัยพัฒนาจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์องค์ประกอบของการสร้างสรรค์ทางดนตรีจากผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยร่างแบบวัดแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) การแต่งจังหวะและทำนอง 2) การแต่งเนื้อร้อง 3) การนำเสนอบทเพลงสร้างสรรค์ ด้านละ 5 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 75 คะแนน นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80 ถึง 1.00 จากนั้นนำไปวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและคัดเลือกข้อคำถามที่มีผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ ที่อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง .33 ถึง .83 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .84 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วจึงนำไปจัดทำเพื่อเป็นฉบับเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยผู้วิจัยผู้วิจัยทำหน้าที่ขออนุญาตทำการวิจัยกับประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในการขออนุญาต

เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทำการชี้แจงแจ้งข้อตกลงกับนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างการวิจัย เพื่อขอคำยินยอมทางวาจาและแบบเป็นลายลักษณ์อักษร นักศึกษาที่ยอมรับเข้าร่วมการวิจัยลงลายมือชื่อ จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลังการทดลอง โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดย ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างวัดทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีก่อนการใช้กิจกรรมใช้เวลาคนละ 3 นาที

2. ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายที่พัฒนาขึ้น ระหว่างสัปดาห์ที่ 10-13 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งเป็นคาบเรียนในรายวิชาการจัดประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์สำหรับเด็กปฐมวัย ในวันพุธ เวลา 13.00-17.00 น.

3. หลังการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดโคดายให้นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างการวิจัยทำการวัดการสร้างสรรค์หลังการใช้รูปแบบ ใช้เวลาคนละ 3 นาที ซึ่งทำการวัดทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ ลงรหัสข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีกรณีสองตัวอย่างสองกลุ่มที่สัมพันธ์กัน (Paired two sample t-test)

ผลการวิจัย

1. กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครู ปฐมวัย ประกอบด้วย 4 หน่วย ได้แก่ 1. **หน่วยความรู้พื้นฐาน** ประกอบด้วย กิจกรรมการอธิบายส่วนประกอบของอูคูเลเล่, จังหวะพื้นฐาน, เสียงดนตรีพื้นฐาน 2. **หน่วยเสียงและคอร์ด** ประกอบด้วยกิจกรรมการตั้งสายด้วยหูและเครื่องมือจูนเนอร์, ชุดคอร์ดพื้นฐาน, วิธีและลักษณะการดีดสาย 3. **หน่วยการร้องและการบรรเลง** ประกอบด้วยกิจกรรม การฟังเสียงคอร์ด, การร้องให้ตรงกับคอร์ด, การอ่านสัญลักษณ์คอร์ดในเพลง,

การร้องและบรรเลง **4. หน่วยการสร้างสรรค์บทเพลง และการบันทึกโน้ต** ประกอบด้วยกิจกรรมการใช้คอมพิวเตอร์สร้างเพลง การบรรจุนักร้อง การนำเสนอบทเพลง โดยมีลักษณะรูปแบบการสอน ประกอบด้วย 4 ชั้น คือ **ขั้นนำ** เป็นการบอกวัตถุประสงค์ และเตรียมความพร้อมผู้เรียน/**ขั้นบรรยาย** เป็นการอธิบายเนื้อหาที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน/**ขั้นปฏิบัติ** เป็นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามสิ่งที่เข้าใจในขั้นบรรยายที่ผ่านมา และ**ขั้นสะท้อนผล** เป็นการให้ผู้เรียนประเมินตนเองว่าได้เรียนรู้สิ่งใดในแต่ละกิจกรรมใช้เวลาหน่วยละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง มีค่าความสอดคล้องทุกหน่วยอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2. ผลการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย ผู้วิจัยนำคะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีของนักศึกษาครูปฐมวัย หลังการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดาย ซึ่งเมื่อนำมาทดสอบสมมติฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Paired Sample T-test

ทักษะ	n	$\bar{X}$	S.D.	ค่าความแตกต่าง	ความคลาดเคลื่อน	t	Sig.
ก่อน	30	29.20	10.15	-23.46	1.99	-11.76*	.000**
หลัง	30	52.66	11.65				

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 30 คน ก่อนการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายมีคะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีคิดเป็นเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 29.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10.15 และหลังการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายมีคะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีคิดเป็นเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 52.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 11.65 มีค่าความแตกต่างเท่ากับ -23.46 มีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 1.99 จากการทดสอบ ค่า t มีค่าเท่ากับ -11.76* และค่า Sig. เท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .01 ดังนั้นแสดงว่าคะแนนทักษะการสร้างสรรค์

ทางดนตรีของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าคะแนนหลังการใช้รูปแบบการสอนสูงกว่าคะแนนก่อนการใช้รูปแบบการสอน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ พบว่า

1. กิจกรรมการสอนอคูเลเล่เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัยประกอบด้วย 4 หน่วย ได้แก่ 1. หน่วยความรู้พื้นฐาน 2. หน่วยเสียงและคอร์ด 3. หน่วยการร้องและการบรรเลง และ 4. หน่วยการสร้างสรรค์บทเพลงและการบันทึกโน้ต มีคุณภาพระดับมากที่สุดทุกกิจกรรมใช้เวลาหน่วยละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ทุกหน่วยการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ชั้น คือ ขั้นนำ ขั้นบรรยาย ขั้นปฏิบัติ และขั้นสะท้อนผล

2. คะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีของนักศึกษาครูปฐมวัย หลังการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญ ๆ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การที่กิจกรรมการสอนอคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 หน่วย ได้แก่ 1. หน่วยความรู้พื้นฐาน 2. หน่วยเสียงและคอร์ด 3. หน่วยการร้องและการบรรเลง และ 4. หน่วยการสร้างสรรค์บทเพลงและการบันทึกโน้ต โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ชั้น คือ ขั้นนำ ขั้นบรรยาย ขั้นปฏิบัติ และขั้นสะท้อนผล ทั้งนี้เป็นเพราะรูปแบบการพัฒนา 4 ขั้นตอนนี้ ครอบคลุมกับการพัฒนาผู้เรียน โดย 1) ขั้นนำ เป็นการบอกวัตถุประสงค์ และเตรียมความพร้อมผู้เรียน 2) ขั้นบรรยาย มีการอธิบายเนื้อหาที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน 3) ขั้นปฏิบัติ มีการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามสิ่งที่เข้าใจในขั้นบรรยายที่ผ่านมา และ 4) ขั้นสะท้อนผล มีการให้ผู้เรียนประเมินตนเองว่าได้เรียนรู้สิ่งใด

ในแต่ละกิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของอัครเดช ลือนาม และสังธรรม พรทวีกุล (2565) ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ คือ การบอกรัตนประสงค์ 2) ขั้นวิเคราะห์ คือ การฝึกทักษะดนตรี 3) ขั้นเสริมความรู้ คือ การให้ผู้เรียนเจอสถานการณ์และนำความรู้ไปใช้ 4) ขั้นประเมินผล คือ การที่ครูแต่งเพลงใหม่สั้น ๆ ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติ และ 5) ขั้นสังเคราะห์ คือ ครูให้เด็กแต่งเพลงสั้น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ครูแต่ง

2. การที่นักศึกษาตัวอย่างในการทดลองมีคะแนนทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีเพิ่มขึ้นทุกคนทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะมีลักษณะให้ผู้เรียนดนตรีเริ่มเข้าใจตั้งแต่เสียง ตัวโน้ต สัญลักษณ์โน้ตที่ถูกต้อง การใช้โน้ตเต็มเสียงเพียง 5 ตัวโน้ต การฟังการร้อง และการบรรเลง จนไปถึงการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีสอดคล้องดังที่ Stumpf (2018) อธิบายว่า การเริ่มสอนจากสิ่งที่ย่อยไปสู่สิ่งที่ยากทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และจะพัฒนาสู่การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ และจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ รวมถึงการปรับใช้ในชีวิตจริง และสอดคล้องกับที่ ธารเทพ เติมรักษ์ (2560) อธิบายว่า ลักษณะการสอนดนตรีของโคดายเป็นการเน้นให้ผู้เรียนการสอนดนตรีจากง่ายไปยาก เน้นการเรียนดนตรีโดยเริ่มต้นจากการฝึกการฟัง และการร้องเพลงเป็นหลัก ใช้โน้ตระบบ ซอล-ฟา ซึ่งผลของการสอนเชื่อว่าทำให้ผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ทางดนตรีและเกิดเป็นอัจฉริยะทางดนตรีได้และสอดคล้องกับและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทราภรณ์ อุโพบูรณ์ และคณะ (2565) เรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมบูรณาการเรียนรู้อ่านการฟัง การเคลื่อนไหว การร้อง การอ่าน และการเขียน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งใช้แนวคิดของนักวิชาการทางดนตรี 3 ท่าน ได้แก่ ดาลโครซ, โคดาย และ ออร์ฟ มาสร้างกิจกรรม 5 กิจกรรม ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมที่สร้างมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาและมีคุณภาพระดับดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเดช ลือนาม และสังธรรม พรทวีกุล (2565) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ทางดนตรี โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน ซึ่งใช้เครื่องมือคือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ 1 ชุด และแบบบันทึกภาคสนาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป แสดงว่ากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของโคดายทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีสูงขึ้น สอดคล้องกับ Cheng (2019) ที่ระบุว่า ทฤษฎีหลักการสอนดนตรีของ โซลตัน โคดาย (Zoltan Kodaly) นั้นสามารถทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีได้ และยังสามารถสร้างแรงจูงใจและพัฒนาทักษะดนตรีการเรียนรู้ทางดนตรีเพิ่มขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการการวิจัยในครั้งนี้พบว่า กิจกรรมการสอนอูคูเลเล่ตามแนวคิดของโคดายเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ทางดนตรีสำหรับนักศึกษาครูปฐมวัย ประกอบด้วย 4 หน่วย ได้แก่ 1) หน่วยความรู้พื้นฐาน 2) หน่วยเสียงและคอร์ด 3) หน่วยการร้องและการบรรเลง และ 4) หน่วยการสร้างสรรค์บทเพลงและการบันทึกโน้ต ใช้เวลาหน่วยละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ทุกหน่วยการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นบรรยาย ขั้นปฏิบัติ และขั้นสะท้อนผลแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่สร้างขึ้นนี้ควรนำไปใช้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ ทางดนตรีของนักศึกษาครูปฐมวัย เนื่องจากนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ควรจำเป็นต้องมีทักษะดนตรีและควรที่จะสามารถสร้างสรรค์บทเพลงตามหน่วยการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัยได้ เช่น การแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงง่าย ๆ ดังนั้น มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับปฐมวัยควรนำไปใช้พัฒนานักศึกษา หรือสามารถนำไปปรับใช้ตามลักษณะการสอนดนตรี เพื่อให้ครูปฐมวัยในอนาคตสามารถสร้างผลงานดนตรี เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ต่อไป แต่ควมมีการศึกษารายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ให้ชัดเจนก่อน เนื่องจากกิจกรรมบางกิจกรรมจำเป็นต้องใช้ทักษะดนตรีของผู้สอน เช่น การตั้งสายอูคูเลเล่ การจับคอร์ด การอ่าน เขียนสัญลักษณ์ทางดนตรี ซึ่งผู้ที่นำไปใช้ควรมีพื้นฐานทางดนตรีก่อน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดของโคตยาในการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งยังมีแนวคิดการสอนดนตรีเพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ทางดนตรีอื่น ๆ ซึ่งควรที่จะศึกษาวิจัย เช่น แนวคิดการสอนดนตรีแบบออร์ฟ แนวคิดการสอนดนตรีแบบซูซูกิ แนวคิดการสอนดนตรีแบบโคตยา เป็นต้น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่า ผลการพัฒนาตามแนวคิดต่าง ๆ มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

2.2 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ประชากรเป็นกลุ่มนักศึกษาครุปฐมวัย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับนักศึกษาครูหรือนักศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้ เขียนขึ้นจากงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยสำหรับบุคลากร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ธราเทพ เตมีรักษ์. (2560). การจัดประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์สำหรับเด็กปฐมวัย. ISBN 978-616-474-649-7. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภัทรารณ ฐิไพบูรณ์, ธนพล ศิริชาติ และชิตี ปัญญาอินทร์.

(2565). การสร้างชุดกิจกรรมบูรณาการเรียนรู้อ่าน การฟัง การเคลื่อนไหว การร้อง การอ่าน และการเขียน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารดนตรีรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต, 17(2), 77-89, (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). หลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการ.

สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

แห่งชาติ. (2562). นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 และ

แผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2565.

อัครเดช ลือนาม และสังฆธรรม พรทวีกุล. (2565). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์, 17(2), 165-176, (พฤษภาคม-สิงหาคม 2565).

อุทัย ศาสตรา. (2561). การสร้างสรรค์ดนตรีไทย แนวคิดและแนวทาง การเรียนการสอน. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 46(4), 554-569, (ตุลาคม-ธันวาคม 2561).

Cheng, X. (2019). Eurhythmics goes China Thoughts on Culture-Sensitive Eurhythmics in China Le Rythme, Fier, 8 (1), 127-140.

Stumpf, E. M. (2018). Teaching Musically: Incorporating Dalcroze Pedagogy Into Flute Instruction For The Elementary-Age Student. M.M.E. diss., Univer sity of South Carolina.